

Ryby na rozdíl od lidí své sliby plní. Když se stařec šoural zpátky, již zdálky viděl, že na místě zchátralé chalupy stojí krásný domek s ovocnou zahradou za humny. Hned přidal ten dobrák radostí do kroku. Konečně bude ženuška spokojená. Jaké však bylo jeho překvapení, když ho namísto úsměvu obdařila vzteklým

pohledem a zahrnula výčitkami. „Hlavo zabeďněná! Cos to vyvedl? Proč jsi prosil kouzelnou rybu o obyčejný dům a ne o zámek. Já chci zámek a chci! Knížecí! Hybaj k vodě, dědku, a zaříd to!“ Smutně, přesmutně klečel rybář na břehu a prosil rybu o druhé přání. „To moje žena, rybičko zlatá, vzala si do hlavy, že chce být kněžnou.“